

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 2T/99/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617010421
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Juraj Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2019:5617010421.4

Uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudcom Mgr. Jurajom Lukáčom na hlavnom pojednávaní dňa 1. 4. 2019 v Liptovskom Mikuláši takto

rozhodol:

Podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku za použitia § 10 ods. 2 Trestného zákona súd postupuje trestnú vec obžalovaného P. F., nar. XX. X. XXXX v E. F., trvale bytom E. F., X. Q. XXX/X, pre skutok,

že

dňa 5. 1. 2017 v čase asi o 17.15 hod. v Liptovskom Hrádku na Železničnej ulici, okres Liptovský Mikuláš, po tom, ako ho P. X., nar. XX. XX. XXXX, chytil za golier bundy, udrel tohto rukami po jeho rukách, následne minimálne jedenkrát ho udrel čelom do brady a pery, potom ho hodil do snehu, na čo tento spadol na zem, v dôsledku čoho poškodenému začala z úst tiecť krv, pretože v ústach mal zlomenú zubnú protézu, čím poškodený P. X. utrpel natiahnutie šľachovo-väzivového aparátu krčnej časti chrbtice a pomliaždenie mäkkých častí tváre a čela mierneho stupňa, na ktoré zranenia bol liečený a obmedzený v obvyklom spôsobe života po dobu 4 týždňov a poškodením zubnej protézy mu obžalovaný spôsobil škodu vo výške 323,64 eur,

ktorým mal spáchať prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona,

Okresnému úradu Liptovský Mikuláš, odbor všeobecnej vnútornej správy, pretože nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

odôvodnenie:

Prokurátorka podala obžalobu na obžalovaného P. F. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe opísanom v obžalobe.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku, že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Na svoju obhajobu uviedol, že piateho alebo šiesteho januára pri podchode v Liptovskom Hrádku čakal na kamaráta a kolegu X. C., s ktorým mali nastúpiť do nočnej služby. Do 5 minút prišiel X. C. na svojom vozidle a zo strany spolujazdca vystúpil P. X.. Pristúpil ku obžalovanému, chytil ho obidvoma rukami za bundu, začal s ním triasť a vyhrážať sa mu. X. mu povedal nasledovné: „Daj ty mojej žene pokoj, mám dosť kamarátov, aby sme ťa dobili“. Keďže obžalovaný bol nahnevany a jeho trhanie za bundu neprestávalo, v sebaobrane ho udrel dvoma rukami po jeho rukách, aby povolil stisk jeho rúk. Keďže sa tak nestalo, tak ho hlavou udrel do tváre, do zubov. Vtedy jeho ruky povolili, stál blízko neho, hodil ho do snehu. Následne prišli do práce, hneď telefonoval svojmu šéfovi, čo sa stalo. Na druhý deň ráno po skončení nočnej služby šiel hneď na políciu v Liptovskom Hrádku podať trestné oznámenie za napadnutie P. X..

Poškodeného udrel raz, možno dvakrát, keď trhal s ním za bundu, bol nahneván aj zaskočený, že ho vôbec napadol, keďže sa poznajú a tykajú si. V sebaobrane ho najprv udrel rukami po jeho rukách, aby povolil, raz alebo dvakrát ho udrel hlavou - čelom do jeho zubov. Po ramene ho neudrel. Keď ho sotil, spadol do záveja. Z dôvodu odstránenia rozporov vo výpovedi bola prečítaná časť zápisnice o výpovedi obžalovaného z prípravného konania, kedy uviedol, že poškodeného udrel čelom do tváre raz a druhý krát rukou po ľavom ramene. Rozpory vysvetlil tým, že keď si to všetko preberal, tak spomínal, ako to prebehlo. Keď celý ten skutok nastal, bol nahneván aj na kolegu C., že po celý čas sedel v aute. Nevedel uviesť, prečo sa tak vyjadril, v prvých dvoch výpovediach, ktoré tu nie sú, jasne povedal, že ho udrel dvoma rukami po jeho rukách, aby povolil. Pravdivá je tá výpoveď, kedy uviedol, že ho udrel po rukách. Nevidel na ňom žiadne zranenie, pripustil, že mu z pery tiekla krv.

Svedok - poškodený P. X. vo výpovedi uviedol, že jeho družka pracovala s F., nevedel, k čomu tam došlo medzi nimi, on ju začal napádať, že ho ohovára,. Boli slovné ataky zo strany F., čo sa stupňovalo, až došlo k tomu, že hlavou družku búchal do hlavy, len kolegovia ho odtiahli, aby jej neublížil. Družka mu povedala, čo sa stalo, celá sa triasla. Tak sa rozhodol, že pôjde za ním a dohovori mu. Vedel, že robí s X. C., počkal si ho pri aute a povedal mu, že chce ísť za F. dohovoriť mu, aby jej dal pokoj. V Liptovskom Hrádku pri podchode ho F. čakal, svedok vystúpil z auta, ruku mu dal dlaňou na prsia, aby ho zastavil, on ho chytil a šmaril do veľkej kopy snehu pri garážach, trvalo mu asi 3 minúty, kým sa z toho vyhrabal. Potom ho obžalovaný začal biť, jeho konanie sa stupňovalo, päťou mu dal do ramena, nevládal vstať, zodvihol ho a dal mu čelovku, padol na zem, pozbieral sa, znova ho hlavou buchol, nevládal vstať, tak mu chytil hlavu, buchol mu do pery, rozbil mu protézu. Tiekla mu krv, keď odtiaľ odchádzal. Doma sa poumýval, ruka ho ešte tak nebolela, na druhý deň ho bolela, mal závrat, vracal, nešiel ani políciu. V nedeľu mal telefonát, povedali mu, že napadol F.. Obžalovaný je fyzicky zdatnejší, svedok je starší a chudší. S takým nasadením ho bil, že by ho bol zabil. V pondelok šiel ku doktorke, bol na chirurgii, urobili mu vyšetrenia, poslali na röntgen, chodil po doktoroch. Došli mu peniaze, nemal na lieky, pôžičky mu zastali. Dal si živnosť, na stavbe šalovali, ale vedúci mu povedal, že nie je schopný robiť, povedal, že ho bolí rameno. Živnosť zrušil a šiel pracovať do Žiliny do automobilky, tam mal ľahšiu robotu.

Svedok X. C. vo výpovedi uviedol, že v čase, keď mal ísť do práce niekedy pred 18.00 hod., prišiel pán X. a opýtal sa ho, či ho zvezie, nevedel, aký má zámer. Sadol si do auta, pri podchode vyletel z auta, skočil na p. F., ktorý stál a čakal na svedka X., keď vystupoval z auta, mu povedal, aby sa do toho nemiešal. X. chytil F. za uniformu za golier oboma rukami, pritiahol si ho k sebe a začal mu niečo vravieť. Svedok ostal sedieť v aute, nechcel sa do toho miešať. Videl, že ho F. hodil do snehu, nedal si povedať, znova šiel na neho, druhýkrát ho udrel hlavou do čela a do brady a potom ho X. pustil. Potom svedok vyšiel z auta, aby nebláznili, rozišli sa každý svojím smerom. Bol od incidentu z bočnej strany asi 2 m, z prednej strany asi 2,5 m. Incident sledoval celý čas. Vyhodnotil to tak, že F. mu povedal, aby ho pustil, dvere na aute neboli celkom zavreté, niečo bolo počuť. Niečo sa dohadovali, potom sa mu podarilo vytrhnúť ruky, F. ho hodil so snehu, on vstal a zase zaútočil, potom už boli pred autom, zas ho nechcel pustiť, tak ho udrel hlavou do oblasti čela a brady. Videl, že obžalovaný udrel poškodeného raz, keby to bolo viackrát, videl by to, bolo to na osvetlenej časti ulice. Trošku mu z pery tiekla krv. F. nastúpil do auta a šli do práce. Bol nahneván, rozzúrený, nebolo mu do reči, nadával. Vzťahy medzi F. a družkou poškodeného boli narušené, ale nevie nič bližšie. V práci bol raz svedkom konfliktu medzi nimi, priblížil sa k nej, niečo jej povedal, ale nevedel uviesť čo.

So súhlasom prokurátorky a obžalovaného bol prečítaný na hlavnom pojednávaní znalecký posudok č. 38/2017 zo dňa 22. 5. 2017, ktorý vypracoval F. K. E., znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia. Podľa záverov znaleckého posudku u poškodeného P. X. podľa zdravotnej dokumentácie boli po incidente zo dňa 5. 1. 2017 zistené tieto zranenia: pomliaždenie pravého ramena, natiahnutie šľachovo - väzivového aparátu krčnej časti chrbtice a pomliaždenie mäkkých častí tváre a čela mierneho stupňa. Mechanizmus zranenia je v prípade pomliaždenia pravého ramena tupý úder, náraz, pád na oblasť pravého ramena, t. j. pôsobenie fyzickej sily, nedá sa rozlíšiť, či fyzická sila pôsobila v zmysle úderu, nárazu alebo pádu na pravé rameno, všetky alternatívy sú možné. Na ramennom zhybe sú zmeny v zmysle opotrebovania ramenného kĺbu, ktoré nesúvisí s úrazom, ale predlžuje liečbu úrazu ramena v zmysle bolestivosti a obmedzenej hybnosti. Mechanizmus zranenia v prípade natiahnutia šľachovo - väzivového aparátu krčnej časti chrbtice je prudký pohyb krkom dopredu alebo dozadu alebo pri páde na zem, prípadne pri držaní, točení alebo pohybom hlavou v krku. Mechanizmus zranenia v prípade pomliaždenia mäkkých častí tváre a čela mierneho stupňa je tupý úder, náraz do oblasti tváre, čela, úst, pričom došlo hlavne k zlomeniu zubnej protézy. Znalec určil dobu liečenia a obmedzenia obvyklého

spôsobu života v trvaní 5 týždňov, pričom obmedzenie spočívalo v bolestivosti uvedených zranených častí tela ako aj v čiastočne obmedzenej hybnosti pravého ramena a krčnej časti chrbtice. Celkovo hodnotenie bolestného určil na 45 bodov.

Zo zápisníc o konfrontácii medzi obžalovaným a poškodeným vyplýva, že obidve strany v podstate zotrvali na svojich výpovediach.

Podľa lekárskeho odborného vyjadrenia sa poškodený dostavil na ošetrovanie dňa 10. 1. 2017, kedy uviedol, že k zraneniu došlo dňa 5. 1. 2017, kedy bol napadnutý inou osobou. Subjektívne udával bolesti a obmedzenú hybnosť končatiny. Objektívne boli zistené zranenia a to poranenie hlavy, krčnej chrbtice a ramenného kľbu.

Odborným vyjadrením bola určená cena poškodenej zubnej protézy u P. X. na sumu 323,64 eur.

Podľa lekárskej správy poškodený bol na ošetrovanie dňa 10. 1. 2017 u všeobecného lekára, pričom uviedol, že 5. 1. 2017 sa pobil s druhým chlapcom, ten mu rozbil zuby a hlavou mu narážal do steny. Poškodený bol na stomatologickom, chirurgickom a neurologickom vyšetrení.

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/99/2017 zo dňa 4. 6. 2018 súd uznal obžalovaného P. F. vinným zo spáchania skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým sa dopustil prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona. Za to ho súd odsúdil na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s určením skúšobnej doby vo výmere 1 rok a 4 mesiace.

Proti uvedenému rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný a poškodený. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací uznesením zo dňa 13. 12. 2018 sp. zn. 3To/73/2018 zrušil odvolaním napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Odvolanie poškodeného zamietol ako nedôvodné. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že okresný súd rozhodol predčasne, nevysporiadajúc sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, pričom vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať a vykonať ďalšie dôkazy. Krajský súd poukázal na výpoveď svedka C., že obžalovaný mal poškodeného udrieť do oblasti čela a brady len raz, a to po tom, ako poškodeného zhodil na zem a poškodený obžalovaného opakovane napadol. Okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku touto skutočnosťou nezaoberal a žiadnym spôsobom neodôvodnil, prečo v tejto časti výpovedi svedka neuveril. Uvedená skutočnosť totiž nasvedčuje verzii obžalovaného, že konal v nutnej obrane. Podľa názoru krajského súdu ale ďalší fyzický kontakt v zmysle opakovaného konania zo strany poškodeného vyplýva z výpovede svedka C.. Skutočnosť, že obžalovaný je fyzicky zdatnejší pritom bez ďalšieho nevylučuje, že mohol konať v nutnej obrane. Okresný súd konštatoval, že poškodený obžalovaného stále držal aj po tom, čo sa ho snažiac sa vymaniť zo zovretia obžalovaný udrhel po rukách. Nepochybne teda okresný súd pripustil trvanie zásahu poškodeného do telesnej integrity obžalovaného, ktorý ale podľa názoru krajského súdu obžalovaný nebol povinný znášať. Vzhľadom na uvedené skutočnosti nie je možné v tejto fáze konania vylúčiť, že obžalovaný konal v nutnej obrane, prípadne, že len vybočil z medzí nutnej obrany. Krajský súd sa nestotožnil s úpravou skutku okresným súdom tak, že zo skutku vyňal pohmoždenie pravého ramena poškodeného argumentujúc, že znalec pripustil viaceré alternatívy mechanizmu vzniku zranenia, vrátane možnosti pôsobenia fyzickej sily v zmysle pádu. Vzhľadom na to, že odvolanie podal iba obžalovaný, nie je možné v zmysle § 237 ods. 2 Tr. por. v ďalšom konaní upraviť skutok v tomto smere v neprospech obžalovaného. Pokiaľ mal okresný súd za to, že konaním obžalovaného poškodený neutrpel zranenie pravého ramena, bolo nevyhnutné sa vysporiadať s dobou liečenia a obmedzenia poškodeného v obvyklom spôsobe života a v tomto smere znalca na hlavnom pojednávaní vypočuť. Okresný súd takto nepostupoval a napriek úprave skutku týkajúcej sa rozsahu zranení poškodeného prevzal záver znalca, že poškodený bol na zranenia liečený a obmedzený v obvyklom spôsobe života po dobu 35 dní, ktorá doba bola určená aj vzhľadom na pohmoždenie pravého ramena poškodeného a zohľadňovala aj skutočnosť, že poškodený trpel artrózou pravého ramena. V prvom rade bude potrebné dôsledne vypočuť znalca F. K. E.. Úprava skutku okresným súdom týkajúca sa zranení poškodeného musí nevyhnutne viesť k úprave doby liečenia a doby obmedzenia poškodeného v obvyklom spôsobe života. Vzhľadom na rozpory vo výpovediach obžalovaného, poškodeného a svedka C. ohľadne počtu úderov do oblasti brady a pery poškodeného je namieste vypočuť znalca, či je možné vzhľadom na rozsah zranenia poškodeného - pohmoždenie mäkkých častí tváre a čela mierneho stupňa, určiť vzhľadom na telesnú

stavbu obžalovaného a poškodeného, počet úderov zo strany obžalovaného. Okresný súd sa bude musieť dôsledne vysporiadať s výpoveďou svedka C., vzhľadom na jeho výpoveď a výsluch znalca ohľadne intenzity konania obžalovaného a prehodnotenie dĺžky liečenia a obmedzenia poškodeného v obvyklom spôsobe života posúdiť, či konanie obžalovaného naplnilo znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví alebo podmienky nutnej obrany, prípadne či obžalovaný nevybočil z medzí nutnej obrany.

Rešpektujúc právny názor odvolacieho súdu, ktorým je okresný súd viazaný, bol vo veci vypočutý znalec F. K. E. so zameraním na objasnenie skutkových okolností vyjadrených rozhodnutím odvolacieho súdu.

Znalec F. K. E. na hlavnom pojednávaní dňa 1. 4. 20149 vypovedal zhodne ako v znaleckom posudku a zotrval na jeho záveroch. Vo výpovedi nad rámec posudku uviedol, že mechanizmom vzniku zranenia, a to natiahnutia šlachovo-väzivového aparátu krčnej časti chrbtice môže byť prudký pohyb krku dopredu alebo dozadu, taktiež môže vzniknúť aj pri údere alebo páde, rotáciou, vylúčil náraz hlavy na predmet. Pomliaždenie mäkkých častí tváre vzniklo tupým úderom stredného stupňa. Minimálne jeden úder strednej intenzity musel byť, nedokázal určiť, či ich bolo viac. Dĺžku liečenia a obmedzenia v obvyklom spôsobe života pri zraneniach - natiahnutie šlachovo-väzivového aparátu krčnej časti chrbtice a pomliaždenie mäkkých častí tváre, určil na 4 týždne. Poškodený mal obmedzenú hybnosť krčnej časti chrbtice v dôsledku natiahnutia šlachovo-väzivového aparátu.

Vykonaným dokazovaním aj po doplnení dokazovania určenom odvolacím súdom mal súd preukázané, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby, sa stal (v spojení s úpravami podľa skutkovej vety uznesenia) a z vykonaných dôkazov mal súd tiež preukázané, že prejednaný skutok spáchal obžalovaný. V prvom rade je potrebné uviesť, že obžalovaný sám potvrdil, že poškodeného P. X. v inkriminovaný deň po tom ako ho poškodený chytil za bundu, udrél rukami po jeho rukách a keď nepustil, minimálne jeden krát ho udrél čelom do oblasti tváre a zubov. Obžalovaný je usvedčovaný zo spáchania skutku teda vlastným priznaním, ale čiastočne aj výpoveďou poškodeného a výpoveďou svedka C.. Poškodený opisoval priebeh útoku odlišne od obžalovaného v otázke počtu úderov hlavou (resp. čelom obžalovaného) do oblasti tváre, zubov, ako aj v tom, že obžalovaný mal poškodeného udréť aj pravou rukou do ramena. Ich výpovede sa však zhodujú v tom smere, že obaja potvrdili minimálne jeden úder hlavou obžalovaného do oblasti tváre a zubov poškodeného. Vzhľadom na rozdielne výpovede obžalovaného a poškodeného súd oproti obžalobe pri zachovaní totožnosti skutku upravil skutok v otázke opisu konania obžalovaného, ako aj spôsobeného následku prihliadajúc na výpoveď očitého svedka C., ktorá v otázke opisu konania obžalovaného korešponduje výpovedi obžalovaného. Uvedený svedok potvrdil, že videl iba jeden úder zo strany obžalovaného na poškodeného a to hlavou do oblasti čela aj brady, žiadny ďalší útok nevidel, pričom sledoval celý priebeh incidentu z vozidla nachádzajúceho sa v blízkosti incidentu. Súd preto nemal dôvod neveriť výpovedi tohto svedka, keď navyše nebolo preukázané, že by mal mať záujem na výsledku tohto konania. Jeho výpoveď nie je vnútorne rozporuplná, o podstatných okolnostiach vypovedal jednoznačne, bez váhania. Na základe vykonaného dokazovania súd nemal jednoznačne a spoľahlivo preukázané, že poškodený bol vystavený aj ďalším útokom a to hlavou do oblasti tváre, zubov, resp. úderom do ramena. X. C. nevidel žiadny ďalší úder tak ako to opisuje poškodený. Už pri vyhlásení odsudzujúceho rozsudku došlo k úprave skutku v tom zmysle, že zo skutku bolo vyňaté v časti spôsobeného následku pomliaždenie pravého ramena. Odvolací súd sa nestotožnil s uvedenou úpravou, avšak keďže nebolo podané odvolanie v neprospech obžalovaného, nemohlo dôjsť k úprave skutku v neprospech obžalovaného ani v odvolacom konaní ani v konaní pred okresným súdom po vrátení veci na opätovné rozhodnutie. Na základe vykonaných dôkazov súd mal preukázané, že obžalovaný po tom, ako ho poškodený chytil za golier bundy, udrél tohto rukami po jeho rukách, následne aspoň jedenkrát ho udrél čelom do brady a pery, a uvedené konanie (úder hlavou do uvedených oblastí hlavy) nadobudlo takú intenzitu, že spôsobil poškodenému natiahnutie šlachovo - väzivového aparátu krčnej časti chrbtice a pomliaždenie mäkkých častí tváre a čela mierneho stupňa. Výpoveďou znalca F. K. E. mal súd preukázané, že vyššie uvedené zranenia si vyžiadali dobu liečenia 4 týždne a teda v tomto rozsahu v dôsledku týchto zranení bol poškodený obmedzený v obvyklom spôsobe života. Úprava doby obmedzenia obvyklého spôsobu života sa premietla aj do skutkovej vety rozhodnutia.

Vykonaným dokazovaním súd nemal preukázané okolnosti vylučujúce protiprávnosť činu. Obhajoba obžalovaného je založená na tvrdení, že konal vyššie opísaným spôsobom v nutnej obrane, keďže poškodený ho predtým chytil obidvoma rukami za bundu, začal s ním triasť. Aj pre prípad začatia incidentu v zmysle tvrdení obžalovaného, súd dospel k záveru, že správanie obžalovaného nie je možné

kvalifikovať ako konanie v nutnej obrane. Vo všeobecnosti možno konštatovať, že zdravie človeka je záujem chráneným Tr. zákonom a preto v prípade všetkých zákonom stanovených podmienok môže byť konanie, ktorým niekto odvracia priamo hroziaci alebo trvajúci útok, posúdené ako nutná obrana (§ 25 Tr. zákona). Na základe vykonaného dokazovania aj po jeho doplnení výsluchom znalca, predovšetkým však z výpovede obžalovaného mal súd preukázané, že neboli naplnené všetky zákonné podmienky v zmysle ust. § 25 Tr. zákona. Z výpovede samotného obžalovaného vyplýva, že poškodený okrem uchopenia rukami, nevedol proti obžalovanému žiadny útok, resp. nemal žiadny ďalší fyzický kontakt s obžalovaným. Sám obžalovaný priznáva, že sa snažil „vyslobodiť z uchopenia“ tým, že ho udrel po rukách, aby sa uvoľnil. Po tomto konaní obžalovaného podľa verzie obžalovaného poškodený nevyvíjal žiadnu ďalšiu aktivitu nasmerovanú proti obžalovanému (len ho stále držal), na základe ktorej by sa obžalovaný mohol dôvodne domnievať, že poškodený zaútočí. Neuniklo pozornosti súdu, že svedok C. nepotvrdil verziu obžalovaného o konaní poškodeného pred úderom obžalovaného v plnom rozsahu, keď uviedol, že obžalovaný udrel poškodeného po tom, ako zhodil na zem a poškodený ho opakovane napadol. Na základe vykonaných dôkazov súd nemal preukázané, že obžalovaný konaním, ktoré sa mu kladie za vinu, odvracal útok zo strany poškodeného. Uvedený záver je podporený skutočnosťou, že obžalovaný je neporovnateľne fyzicky zdatnejší oproti poškodenému, a navyše podľa výpovede znalca bol úder obžalovaného do telesnej integrity poškodeného strednej intenzity.

V rámci dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní súd zameral pozornosť na zistenie, či nie je dôvod na postúpenie veci inému orgánu.

Na základe skutkových zistení majúcich základ v dôkazoch vykonaných na hlavnom pojednávaní okresný súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci je namieste uplatnenie tzn. materiálneho korektívu v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zákona. Uplatnenie materiálneho korektívu znamená, že ak je závažnosť činu vykazujúceho formálne znaky (znaky skutkovej podstaty) prečinu nepatrná, nejde o prečin. Ide o výnimku z formálneho chápania kategórie trestných činov.

Pri hodnotení závažnosti činu súd prihliadol na spôsob, akým bol spáchaný, spôsobený následok, okolnosti spáchania skutku, mieru zavinenia a pohnútku obžalovaného. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že bol to práve poškodený, kto cielene vyhľadal obžalovaného z dôvodu konfrontovať ho v otázke jeho správania k družke poškodeného. Ako vyplýva z výpovede svedka C. poškodený okrem uchopenia obžalovaného rukami vyvinul aj ďalší fyzický kontakt s obžalovaným (po tom ako ho obžalovaný hodil na zem). V nadväznosti na uvedené skutkové zistenia je zrejmé, že trval zásah poškodeného do telesnej integrity obžalovaného, v dôsledku ktorého obžalovaný pristúpil ku konaniu, ktoré sa mu kladie za vinu. Obžalovaný udrel poškodeného len raz, pričom nešlo o konanie silnej intenzity. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je závažnosť spáchaného činu nepatrná.

Výsledky vyšetrovania preto preukazujú, že skutok, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu, nie je trestným činom, ale môže napĺňať znaky priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch. Na prejednanie uvedeného priestupku je príslušný Okresný úrad Liptovský Mikuláš - odbor všeobecnej vnútornej správy, preto súd postúpil predmetnú trestnú vec označenému úradu.

Súd odmietol vykonať dôkaz navrhnutý poškodeným spočívajúci v oboznámení sa s nahrávkou, nakoľko sa týka okolnosti nepodstatnej pre rozhodnutie v prebiehajúcom trestnom konaní. Navrhovaný dôkaz má podľa tvrdenia poškodeného objasňovať správanie sa obžalovaného voči družke poškodeného, teda zachytáva inú udalosť ako je priebeh žalovaného skutku v tomto konaní.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu môže prokurátor podať sťažnosť v lehote 3 pracovných dní odo dňa oznámenia rozhodnutia, ktorá má odkladný účinok.